

Titel: Overkiolernes forunderlige Hændelser En Roman.

Citation: "Overkiolernes forunderlige Hændelser En Roman.", i *Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 1 bind 17*, Poul Herman Höecke, 1770, s. 21. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/text/tfs-texts-1_017-shoot-w1_017_002_p21_bZONE1447151.pdf (tilgået 17. april 2024)

Anvendt udgave: Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 1 bind 17

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Blomster-Sælgerske, stod ham for Øyne Nat og Dag. Han besluttede, at blive den anden Paris, og faae Helena bortsnappet. Han overlagde med sin Brunette, at han vilde besøge hende en Aftenstund, dog uden at sige hende sit Forset. Men for ey at være kiendelig, lod han sig giøre en mørkeblaa Overkiol, som den Nation bruger. I denne Dragt var han saa heldig i Tuusmørket at slippe ind til sin Helena, som lukte ham ind i en Stue. Men denne Pudderhelt havde forglemt, at disse Mandfolk slaaer ikke Pudder i deres Haar. Hvad skeer? En lille Dreng kom uforvarendes ind i denne Stue, og da det var temmelig mørkt, syntes den lange blaa Kiol at være sort, og det hvide Hoved lod som en Peryk. Drengen gav et stort Skrig, slog Døren i, og raabte: at der var en Præst inde i Stuen. Gaardens Folk kom i Allarm, ingen torde gane ind i Stuen. Manden var net op ikke hiemme, og Konen troede gandske vist, det maatte være Spøgerie, og lovede høyt og hellig, at hun aldrig mere skulle slaae Vand i den søde Melk, eller Melk iblandt Fløden, ey heller forvandle den suure Melk til Kierne-Melk, hvilket hun pleyede at forrette i al Stilhed i denne Stue. Og saasom Præsten mange Gange havde formanet hende, at hun ei saaledes maatte bedrage sin Næste, men hans Formaninger havde været frugtesløse; saa troede hun saa meget vissere, at det maatte være noget Pydserie. Msr. Paris gik imidlertid med Hiertet i Halsen. Han saae ingen Udveye til at undgaae. Helena, som havde allerede læst en Hoben Romaner ved Kurvene i Kiøbenhavn, fandt paa saadan et Puds for at faae sin Paris ud af denne Klemme: Hun raabte uden for Døren, at hun vilde tage Mod til sig og gaae ind i Stuen, men hendes Moder og alle de andre skulde staae bag hende, naar hun aabnede Døren, og med lukte Øyne holde paa hende, i Fald der kom nogen. Dette gik rigtig an, og Paris, som hørde dette Puds, gik dristig ud. Alle lukte Øynene og krøbe bag Helena; de saae altsaa slet ingen; Men Moderen sagde, hun syntes, der kom saadan en slem Stank af Pomade og lugtende Bande. Da Paris saaledes var sluppen ud,